

relsen for „Dansk Møllerforening“ hævder, at den kun forlanger Told for at værges sig mod Tysklands Eksportpræmier paa Mel, der ødelægger den danske Møllerforretning, og for at opnaa den Arbejdsfortjeneste herhjemme, som ligger paa det indførte Mel, og som de ansatte til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. De hævde bestemt, at de ikke ville fordyre Melet, og stille den Anmodning til Lovgivningsmagten, at der gøres et Forsøg med en midlertidig Told paa 1 à 2 Aar for at konstatere, om Melet fordyres eller ej. Mindretallet kan kun varmt anbefale, at et saadant Forsøg gøres.

Ændringsforslag Nr. 91 til Løbe-Nr. 53 foreslaar Told paa Trækul, 1 Øre pr. Kilo. Ligesom Tjæren er det en af Hedeplantagernes faa Indtægtskilder, som har Betydning, fordi der indføres ret betydeligt fra Udlandet.

Jeg kommer derefter til den store Gruppe af Manufakturvarer, hvortil Mindretallet under Nr. 4 har stillet de fleste af Ændringsforslagene, fra Løbe-Nr. 58 til 88. Heraf omfatter Ændringsforslag Nr. 58 „Klædningsstykker, færdige og tilskaarne“, det, man kalder Damekonfektion. De af Mindretallet opstillede Ændringsforslag ere i det væsentlige i Overensstemmelse med Landstingets sidste Vedtagelse. Men for øvrigt skal jeg henvise til mine Udtalelser ved denne Sags første Behandling i Foraaet. Jeg henviste da bl. a. til, at det foreliggende Lovforslag er langt uheldigere end den nugældende Toldlov, idet Beskyttelsen bliver betydelig formindsket ved, at Hovedstoffets Toldsats, Klædet, er reduceret, medens Procenttillæget af 50 og 100 pCt. er uforandret, og Tolden paa Tillægsstoffer og Besætning, saasom Silketøj, er betydelig forhøjet. Jeg paaviste med Tal, hvorledes det tyske kvindelige Haandarbejde vilde blive begunstiget ved det foreliggende Lovforslag. Indførselen tager rivende til. I 1894 var den 377,000 Pd., men i 1906 730,000 Pd. til en Værdi af 4,600,000 Kr., hvoraf den største Del lige saa godt kunde fabrikeres herhjemme og give Arbejde til alle de mange Kvinder, der nu savne Sysselsættelse. Saaledes som Forholdene Have udviklet sig, vil den tyske Indførsel tage til Aar for Aar, og Arbejdslønnen vil ved en forringet Beskyttelse gaa længere og længere ned. I

Sydtyskland er man for Syning af Underbeklædningsgenstande nede paa en Dagløn af 35 Øre. Naar man taler om Toldbeskyttelse for Konfektion, begaar man altid den Fejl at regne med Raastoftolden, 2 Mark, med et Tillæg af 50 à 100 pCt. Dette er absolut fejlagtigt, idet Raastoftolden kun undtagelsesvis, hvis det er dansk Fabrikat, delvis kommer Konfektionæren til gode. Vil man gøre den nuværende Toldbeskyttelse korrekt op, er den kun $33\frac{1}{3}$ Øre eller for højere beskattet Besætning $66\frac{2}{3}$ Øre pr. Pd. Men denne minimale Beskyttelse for Syløn er ikke alene forsvindende, men bliver til en stor Begunstigelse for Udlandet, naar man ikke blot maa regne med en høj Told paa Silkevarer og lignende, men ogsaa maa tage Affald ved Udkæring og Udklipning i Betragtning. Da Arbejdslønnen for Damekonfektion i Berlin er 25 pCt. lavere, end den er herhjemme, vil det forstaaes, at Indførselen maa stige Aar for Aar, hvad der bekræftes i en Skrivelse fra den danske Generalkonsul, Mendelsohn-Bartholdy i Berlin til Herrekonfektionsfabrikanterne, der findes trykt i Andragenderne Pag. 136, og hvori der meddeles, at „Arbejdslønnen for Herrekonfektion“ — jeg omtalte før Damekonfektion — „er indtil 50 Cpt. lavere i Tyskland end her“. Det hedder endvidere i samme Skrivelse, at „skulde Afgiften for udenlandske handelsrejsende i Danmark blive ophævet og Toldnedsættelse for Konfektionsvarer vedtages, vil Eksporten i denne Branche til Danmark tiltage betydeligt“. Dette er den danske Generalkonsul i Berlins Mening om denne Sag.

Der er det at bemærke om Herre- og Damekonfektion, at disse Virksomheder hverken kræve særlige Fabriksbygninger eller kostbare Maskiner til Driften. Den sikre Følge af Regeringsforslagets Vedtagelse, der begunstiger Udlandet i saa høj Grad, vil blive den, at de danske Fabrikanter efterhaanden maa høre op eller flytte til Tyskland. Men tilbage staar der da henimod 20,000 Arbejdere og Arbejdskere, som mere eller mindre ville være uden Erhverv. Af de samme Grunde, som jeg har anført om Konfektion, er der stillet Ændringsforslag til de under Løbe-Nr. 100 hørende Undtagelsesbestemmelser, hvoraf de fleste og vigtigste ere i Over-